

Tilstand 3 (2017)

Brit Dyrnes

Papirleire og keramikk

Foto: Inga Skålnes

Det krever konsentrasjon og erfaring å forme et materiale med bare hendene som verktøy, til en oppdager en tilstand som vekker nysgjerrighet. Leire har vært knadd og dradd i tusenvis av år, men fortsatt greier kunstnere som Brit Dyrnes å gjøre materialet aktuelt. Skulpturen viser både kontrollert håndverk, tilfeldigheter, bevegelse og bearbeidelse. Dyrnes har stoppet arbeidet på et tidspunkt som jeg synes er modig og spennende. Vi får kjenne materialet på flere måter ved at den ubehandlede rå innsiden avsløres, og viser det som holder sammen den delikate bearbeidede utsiden.

BCR

42 Trøndelagsutstillingen

We're afraid to go home in the dark (2013 –)

Magnhild Opdøl Debutant
Blekk og tusj på vintage kort
Detalj

Foto: Inga Skålnes

Magnhild Opdøl deltar i år på Trøndelagsutstillingen med et utdrag fra serien «We're afraid to go home in the dark». Arbeidet i sin helhet, er en repetisjon der Opdøl fargelegger med svart tusj på gamle postkort. Tilbake står objektet fra motivet, rådyret, isolert fra sine omgivelser og sårbart for våre betraktninger. Rådyret er ofte brukt som bilde på naturen, og her representerer det en hjelpeløshet som konsekvens av menneskets makt til å manipulere og overstyre det opprinnelige og naturlige. Serien, som er i stadig prosess, består frem til nå av 104 deler, men vokser etter hvert som kunstneren kommer over flere vintage postkort av samme art. At prosjektets rammer ikke inneholder en begrensning når det kommer til størrelse, blir dermed en miljøpolitisk kommentar til en utvikling i negativ retning.

LKS

Uendelige muligheter (Til Kenneth Anger) (2017)

Linn Halvorsrød
Tekstilsкульптур
Detalj

Foto: Inga Skålnes

Gjennom tittelen leser jeg denne tekstilsкульпturen som en vakker hommage til Kenneth Angers univers. Kortfilmskaperen Kenneth Anger har alltid operert i undergrunnen og var tidlig ute med å bryte tabuer omkring homoseksualitet. Han skapte en mørk, okkult verden i det ellers lystbetonte og overflatiske Hollywood. Tekstilsкульпturen bruker visuelle elementer kjent fra Kenneth Angers filmer, som den regnbuefargede vifteformen med påskriften Lucifer. Gjennom Linn Halvorsrøds hekling og formspråk, får skulpturen et klart særpreg. Jeg kan godt se for meg Kenneth Anger speide utover havet fra denne enkle stolen.

TR

Disken (2018)

Thea Meinert Debutant

Skulptur

Foto: Inga Skålnes

Disken består av flere elementer intuitivt satt sammen av Thea Meinert. Utgangspunktet er tekstilt materiale med metallinnslag vevd av kunstneren på en digital vev. Trådene fra veven er perlebesatte og referansene til håndarbeid komponert sammen med flaskebørster og rosa ullunderbukser gir konnotasjoner til et nostalgisk narrativ med kvinnelig perspektiv. En av kunstnerens egne, velbrukte joggesko bringer oss imidlertid tilbake til nåtiden igjen. Meinert undersøker sammenstilte materialer og blander det håndlagede med funnet materiale mens hun reflekterer subtilt over sin egen rolle som kunstner.

LKS

42 Trøndelagsutstillingen

Når ingen andre ser (If I had a heart) (2017)

Når ingen andre ser (rotnande plante) (2017)

Reidun Synnøve Gravelseter Debutant

Print av polaroid

Detalj

Foto: Inga Skålnes

Reidun Synnøve Gravelseter bruker en dobbel fremkallingsprosess ved at hun utsetter selvportretter tatt med polaroidkamera for vann. Fotografiets emulsjon utvider seg i møtet med vannet og skaper et helt nytt og unikt motiv innenfor den samme billedrammen. Selvportrettet Gravelseter startet med, finnes ikke lenger, og den abstrakte billedflaten vi blir presentert for gir nå assosiasjoner til blant annet naturelementer som bergarter og mineraler. Gravelseter fremhever med «Når ingen andre ser» et øyeblikk mellom oppløsning og ny form.

LKS

42 Trøndelagsutstillingen

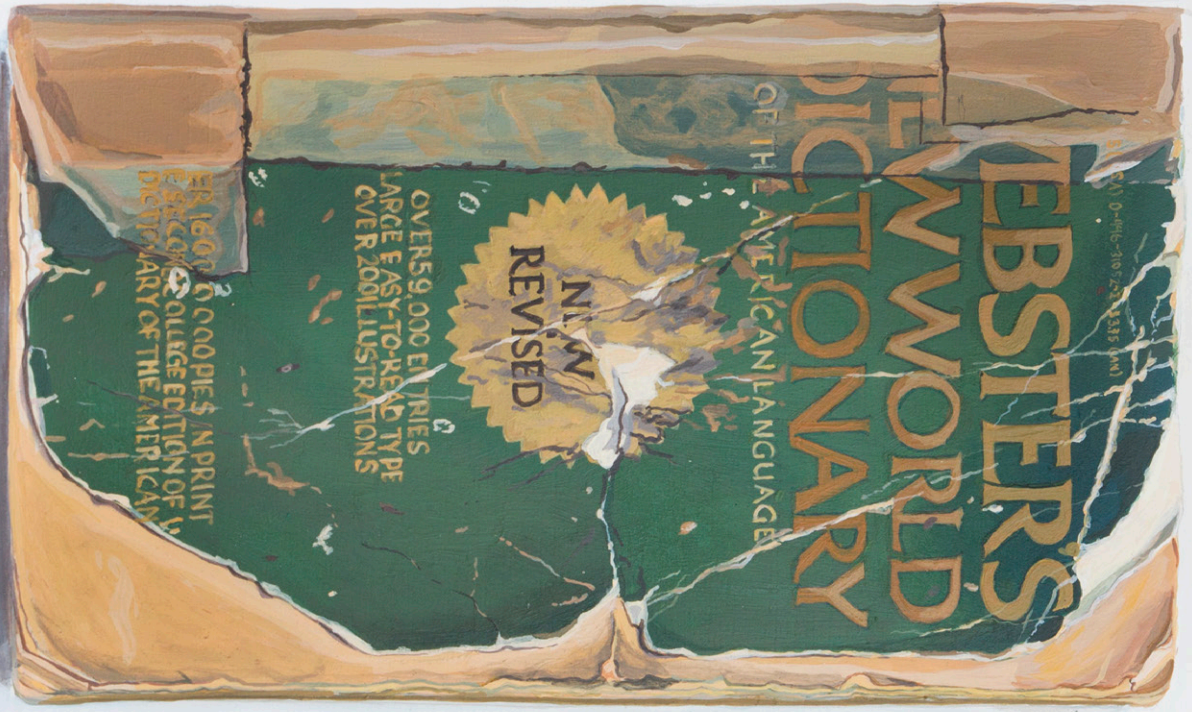
ISBN 0-496-31052-3 (2001)

WEBSTER'S NEW WORLD DICTIONARY OF THE AMERICAN LANGUAGE

NEW
REVISED

OVER 59,000 ENTRIES
LARGE EASY-TO-READ TYPE
OVER 2000 ILLUSTRATIONS

OVER 1600 PAGES / IN PRINT
COLLEGE EDITION OF THE
DICTIONARY OF THE AMERICAN

Ali's Dictionary (2017)

Pierre Lionel Matte
Akryl på MDF-plate
Detalj

Foto: Inga Skålnes

Pierre Lionel Matte sitt verk består av to store tekster og et lite maleri. Nei vent! Det består av tre malerier. Tekstene er også malt. Innholdet er en nøktern studie av den ordboka som er avbildet på det lille maleriet, og en introduksjon av Ali Farah Dakar (1949-2012) som eide boka. Det at bokstavene er så sirlig malt at man først tror de er trykket, gjør at innholdet får dobbel vekt.

Kunstneren selv, forteller at han gjennom arbeidet har søkt å komme nærmere en forståelse av Alis liv og hans 40 år i nomadisk eksil. De var venner. Pierre var hans norske pårørende, og arvet alt.

Registrerende, faktisk tegning og maleri, har mye til felles med registrerende tekst. Det nøkterne blikket er bærende, og følelsene blir overlatt til dem som ser og leser. Det er sjeldent at noen klarer å adressere et så stort emne, uten å moralisere og fortelle meg hva jeg skal føle og gjøre.

BCR

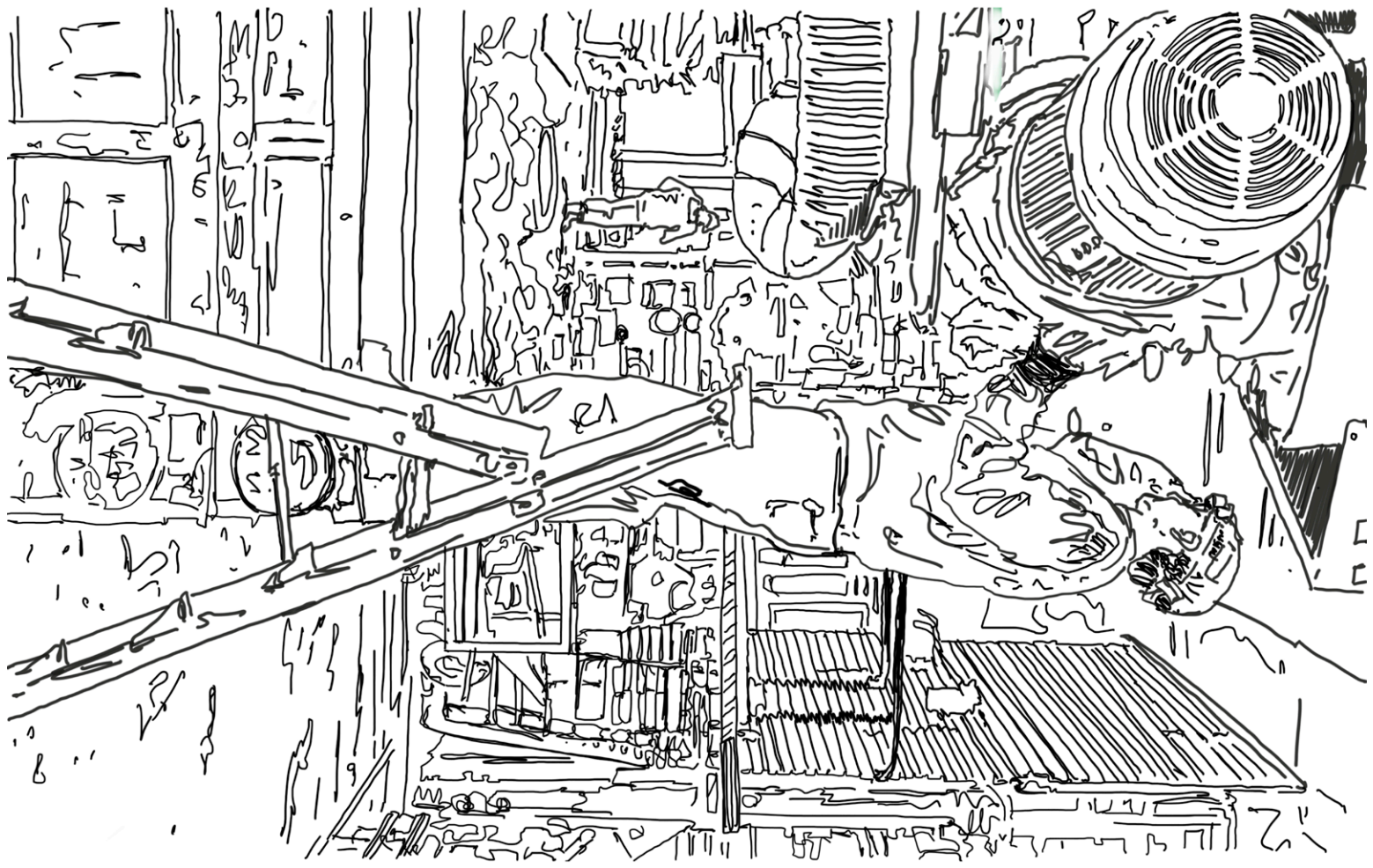
Sonater (2018)

Per Kristian Nygård og Markus Lantto
To skulpturer i trefinér, epoxy og lakk

Foto: Per Kristian Nygård

Trefinérskulpturene til Markus Lantto og Per Kristian Nygaard leker med mange forestillinger. Som enorme druer med hull og tutt i hver sin ende og stående på pinner som tannpirkere i en kanapé, må en gå kloss inntil for å se at bittesmå analoge spilledåser er festet på hver av skulpturene. De spiller hver sin kjente melodi, og lyden blir forsterket gjennom resonansen i treskulpturene. Den gir meg en forestilling om Tandbergs private luksus-subwoofere, om han hadde levd i dag. Lantto og Nygaard forteller at sangene spilledåsene fremfører er Lilly Marlene og Internasjonalen. Skulpturene får da en mer alvorlig tone. Begge er melodier som har sterke bånd til 2. verdenskrig. Da ser jeg forestillingen om luftskip som svever over våre hoder, med musikk som prøver å påvirke sinnet på godt og vondt.

TR

SnapfraHeidi (2018)

Anne-Tove Huse

Digitale tegninger, stiftet bok og print på bomullspapir

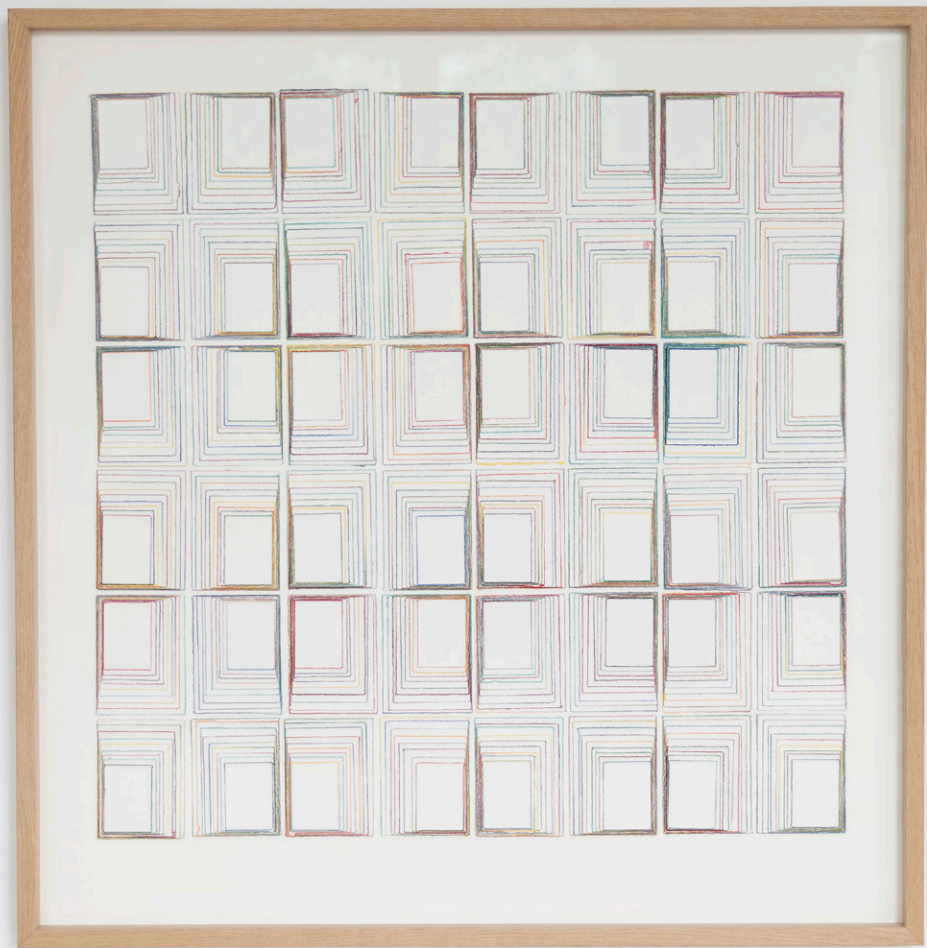
Foto: Anne-Tove Huse

Anne-Tove Huses verk er et hefte med tegninger, korte, håndtegnede tekster og et forord.

Tekstene lyder for eksempel GOD MORGEN SEIER PER, plassert på venstre side i oppslaget. Til høyre er en tegning av Per i en verkstedhall, som smiler og lar de hanskeklede hendene lage briller foran øynene. SO VAR VI I GANG er en annen tekst. Tegningen viser to menn med ryggen til, i venteposisjon foran et stort kar på et stativ med noe flytende i, som snart renner ut. Det ser tungt ut.

Måten streken brukes på for å antyde rommet og hendelsenes kompleksitet vitner om daglig tegneerfaring over tiår. To typer arbeidsliv kobler seg sammen, kunstnerens og det i verkstedhallene. I forordet kan vi lese at kunstnerens søster sendte daglige morgenhilsninger fra jobben, mens kunstneren lå på sofaen og følte seg unyttig – sliten av kreftbehandling. Tegningene er tegnet på iPad. I sofaen. Slike søstre burde alle ha.

BCR

Grind (2018)

Mari Oseland
Monotypi / collage

Foto: Inga Skålnes

Denne collagen med monotypier viser igjen at noen har funnet en måte å bruke papir og farge til å lage et unikt bilde. Med presisjon har Mari Oseland satt sammen papirbiter i et stramt rutenett hvor en blir sugd inn i bildet. På avstand ser en gjentakende tynne streker i en bestemt koloritt, men stadig i forandring. Ser man nærmere, blir bildet mer og mer levende og min forestilling om tussj på papir forsvinner. Går jeg helt inn på flaten er den lenger ikke flat. Kantene er ikke mekaniske og rette, men dannes av lag på lag med papir hvor hvert papir avgrenses med en farge. Selv ikke med nesa mot bildeglasset, greier jeg å skjønne hvordan fargene i omrisset er laget, og det gjør meg enda mer nysgjerrig. Det organiske møter det systematiske i en helt nydelig komposisjon.

TR

Notater 17.05 – 18.06 (2016)

Line Anda Dalmar Debutant

Tegning/installasjon, blyant på papir, 90 tegninger

Detalj

Foto: Line Anda Dalmar

Line Anda Dalmars tegninger med tittelen «Notater», utgjør en visuell dagbok fra et residensopphold i Italia. Motivene er avbildninger av skyggene til planter og blomster som vokser rundt Villa Faraldi hvor residensen fant sted. Skyggene er flyktige og blir påvirket av vind og vær på samme måte som blyantstreken blir påvirket av kunstnerens humør og sinnstilstand. Dagboken dokumenterer rent konkret Dalmars betraktninger av nærmiljøet hun befinner seg i, men blir også en refleksjon over hennes tilstedeværelse i en situasjon utenfor hennes vante omgivelser.

LKS

Untitled landscape # 37 (2018)

Yanir Shani Debutant

Fotografi

Foto: Inga Skålnes

For Yanir Shani er prosessen en viktig del av hans verk. Han bruker et analogt kamera når han fotograferer og han fremkaller filmen selv, før han arbeider videre i mørkerommet med en teknikk som gjør hvert enkelt ferdigstilte fotografi forskjellig. Utgangspunktet for «Untitled landscape #37» befinner seg på Vestbredden. Bare det å avbilde akkurat denne lokaliteten kan i seg selv leses som en politisk kommentar. I kontrast til denne handlingen står kunstnerens personlige forhold til området. Shani undersøker gjennom sin fotografiske komposisjon relasjonen mellom dokumentasjon og minner, beskrivelser og abstraksjon.

LKS

I umiddelbar nærhet (2017)

Ingunn Ystad

Akryl på bomullslerret

Detalj

Foto: Inga Skålnes

Ingunn Ystads abstrakte maleri «I umiddelbar nærhet» er ikke spent opp på en ramme. Bomullslerretet henger rett på veggen uten blindrammens stramme autoritet, og verkets tekstile kvaliteter blir dermed viktige og tilstedeværende. Akrylmalingens evne til å både være gjennomsiktig og skarp på samme tid utgjør forutsetningen for noen få utvalgte former og flater, mens størrelsen på lerretet krever en nesten performativ innsats fra kunstneren. Kanskje ligger det umiddelbare, som tittelen peker på, i kunstnerens (og beskuerens) sanselige opplevelse i møtet med materialene.

LKS

42 Trøndelagsutstillingen

Broderi på vevnad (2016)

Tonje Bartnes Andersson
Vev/broderi

Foto: Inga Skålnes

I en tid hvor tekstilene er brakt med bravur inn i kunsten igjen og nesten dominert deler av kunstscenen er det lett å bli mett. Alle tenkelige tekstiler og materialer er eksperimentert med og hengt opp. I denne sobre tekstilen er det en fryd å se hvordan Tonje Bartnes Andersson tilfører vevnaden maleriske kvaliteter. Med komposisjoner og formspill som minner om Kadinsky, har dette abstrakte bildet likevel greid å plassere seg inn i vår samtid, både lekent og stramt. Når modernismen har prøvd å definere grensene i et medium, så er det deilig å oppleve kunst som spiller over grensene. Her er penselen byttet med nålen, malingen byttet med tråden og til tross for tekniske forskjeller i håndverket, er det kompromissløst i utformingen.

TR

42 Trøndelagsutstillingen

Frukostbord (2017)

Niklas Delin Debutant

Olje på MDF-plate

Detalj

Foto: Inga Skålnes

Niklas Delins store maleri er malt på to plater satt sammen til en lav, tjukk L. På en brun bordflate ser vi rester av et måltid, eller en tilfeldig pådekkning før måltidet har tatt til. Bordet står inntil en himmelblå vegg. Utover bordflaten ser vi en stekepanne, to lyse tallerkener, to mosegrønne kaffeskåler, den ene med en ost på, og en ostehøvel liggende med skaftet på skålen og skjæredelen på bordet. Det er også en vannmugge, en termokanne, en oransje kopp og et glass, en saltbøsse, en pakke tobakk, en pakke rullepapir og en rullings liggende på skrå ved den ene tallerkenen. 'Ettermåltidsrøyken' er gjort klar.

Maleriet, med disse tingene utover bordet, gir denne ująlete hverdagsligheten gyldighet. Men scenen kunne allikevel vært en hvilken som helst annen hverdagslighet av samme kaliber. Frokostscenen fremstår like mye som en grunn til å male, en grunn til å skape liv i flater og former oppå flatene. De brune sjatteringene i bordoverflaten ligner jord. En lett, tørr, gul strek antyder den osten kunstneren ikke var fornøyd med i førsteskissen som fortsatt er synlig under den.

BCR

U. Tittel (2015)

Hege Cathrine Thoresen Debutant
Mezzotint

Foto: Inga Skålnes

Hege Cathrine Thoresens verk har målene til et platecover, 32x32 cm. Den runde trykkplatens nedsenkning i det bløte bomullspapiret danner et eget sjikt, et par millimeter under papiroverflaten. Nederst i sirkelen er det svart, helt svart. Som fløyel. Svart. Øverst i sirkelen er det nesten like hvitt som papiret. Overgangen mellom det hvite og svarte er bløte, hårete små daler og topper, som om man ligger nede i pelsen til en hund og ser ut. Nyvasket. Valp. Men dette er bare min assosiasjon. Kanskje er det gress, kanskje er det en måte å peke til teknikken.

Mezzotint-teknikken er det som gir det svarteste svarte. En kobberplate gjøres ru med en ruglete rulle, eller en rokke: en stående, tykk kniv med buet egg, som rokkes fram og tilbake med eggen ned. På kryss og tvers. Metallet får sår og kutt. Det som da står opp, kalles grader på grafikkspåket. Trykksverten legger seg mot gradene, i skjærene og har ikke noe annet sted å gå enn å trenge inn i papiret.

BCR

Gråtegutt med moderne engstelse (2018)

Eigil Forberg

Akryl og fargeblyant på lerret

Foto: Inga Skålnes

Her er jeg på gyngende grunn, men det er forhåpentligvis bra for Eigil Forberg. Maleriet har hatt en så stor og viktig posisjon i kunsten at jeg synes de som tør å utfordre maleriet er modige. Jeg vet rett og slett ikke hvor jeg skal plassere dette maleriet, annet at det fengsler meg på så mange måter. Tittelen på maleriet er slett ikke vanskelig å lese, men sammen med det mørke bildet blir jeg letende leenge. Blå øyne, øyne bak et slør av sort, munn, enkle streker er komponert sammen på en silkemyk overflate. Eller er det det? Malingen er mettet av farge, men det er en utrolig letthet bak strekene som blør igjennom til lerretet. Jeg erkjenner at jeg ikke finner svar, men greier likevel ikke å stoppe jakten. Det gir meg følelsen av å stadig vende tilbake til musikk av Olivier Messiaen. Musikk som jeg ikke helt forstår, men bare må høre på.

TR

Tight rested blushing bloom (2017)

Jasmine Christensson Debutant

Installasjon/skulpturer i metall, tre, tekstil, glass og stein

Detalj

Foto: Inga Skålnes

I Jasmine Christenssons skulptur-installasjon oppstår det en poesi mellom de ulike materialene og objektene. Funnet materiale blir komponert og tilvirket sammen i en kroppslig størrelse. Mykt og hardt, gjenstander du tror du kjenner igjen, men som ikke er det de var. Selve kroppen er utelatt, men objektene skaper et bilde av en kroppslig hendelse. En abstrakt opplevelse der funnet materiale og Christenssons presise håndverk, blir en fortelling hvor gjenstandene ikke lenger er hva de er. Som i en scene hvor David Lynch har forskjøvnet virkeligheten, for i neste øyeblikk å forstyrre universet totalt. Det kan åpne opp og gi rom til å skape sitt eget. Om en tør, vanskelig som det kan være.

TR

42 Trøndelagsutstillingen

No colours seem right (2017)

Merete Christensen Debutant

Giclée print

Detalj

Foto: Merete Christensen

Merete Christensens verk er tre stående print, digitale blekkprint. Hvert ark består av to fargeflater som på avstand ser like ut. Ett har farge som ligner lys nordisk hud, kanskje litt solbrent, med blålig undertone. Et annet er sennepsgult, men ikke bare, det er også noe rødt i det. Det tredje veksler i fargen mellom rips, hud og rust.

På nært hold skifter de karakter. Vi ser at det øverste er et vevd tekstil, scannet eller avfotografert. Det nederste fargefeltet er en digital abstraksjon av det øverste, en gaussian blur, som brukes i bildebehandlingsprogrammet Photoshop, for å redusere støy og detaljer. Når det trykkes danner det en fløyelsmyk flate.

Vi ser tydelig trådene både i renning og innslag i de øverste feltene. Fra det abstrakte førsteinntrykket blir motivet svært konkret, som sofaputene på hytta? Hos besteforeldre? Det som gir fargevariasjonene er slitasjen der man har sittet, solblekingen der ryggputene ikke har beskyttet tekstilet – og jeg tenker på Gudbrandsdalens Uldvarefabrikk. Når kvalitetstekstiler slites, skjer det med en særlig malerisk verdighet.

BCR

42 Trøndelagsutstillingen

Uten tittel (2017)

Øyvind Novak Jenssen

Solbleket presenning montert på kryssfiner

Detalj

Foto: Inga Skålnes

Hvis du tenkte på en presenning før i tida, så tenkte du på en mosegrønn en. De finnes fortsatt, men nå vil du antagelig tenke på en blå. IKEA sin Frakta, presenning, blå kr 69,- finnes i nesten alle hjem.

Øyvind Novak Jenssen presenterer presenningen som et maleri, spent over en ramme og løfter fram det ene hjørnet av en underliggende knott for å forsterke det tredimensjonale uttrykket.

Konstruktivistene mente at kunst skulle reflektere den moderne, industrielle verden. I vår tid er det vel lite mer industrielt enn en presenning fra IKEA. Også estetisk har verket slektskap til konstruktivismen, med de skarpe, brutte flatene og en uromantisk innstilling til prosessen: det som skjer, det skjer, heller enn at kunstneren uttrykker sitt indre.

Samtidig er Øyvind Novak Jenssens verk en dreining vekk fra det skjedd, til det sette. Det har dermed mye til felles med fotografiet, hvor det sette er hovedsaken. Dette har vi alle sett: at presenningen blir bleket av sola. Men skjønnheten i det, krever en ekstra runde, et ekstra løft.

BCR

42 Trøndelagsutstillingen

I kveld er det lov å være mann (2017)

Marin Håskjold Debutant

Kortfilm

Foto: Marin Håskjold

Marin Håskjolds verk er en kortfilm. En guttegjeng skal møtes til julebord. De er menn, men vi pleier å kalle det guttegjeng allikevel, og tilsvarende kaller vi det jentegjeng, selv om det er voksne kvinner. Denne refleksjonen har lite med filmens fortelling å gjøre, men den slags bevisstgjøringer settes i gang.

Vi ser først en av mennene hjemme når han kler på seg og tar en øl. Det virker som et innfall at han tar på seg rød kjole, blond parykk og høyhæla sko – han ler til speilet og sitt performative bidrag på julebordet. Det slår meg hvor mange menn jeg har kjent i mitt liv som er sånn, som selvsikkert liker å leke med kvinnerollen. Ikke for noe. Bare fordi.

I starten går det bra, guttegjengen tuller og spiller med kjønnsrollene. Når de sitter ved bordet, er parykken allerede av og det feminine tonet ned ved at det flate brystet ikke struttet fram. Han sitter 'som en mann', men ser forlatt ut. En annen begynner å massere ham på skuldrene, og sier han må slappe av.

Du kan ikke bare komme her og by deg fram som kvinne, uten å betale prisen.

BCR

42 Trøndelagsutstillingen